

Рис. 2. Клас як мережа нейронів (власна розробка)

Список використаних джерел:

1. Вісник методиста: інформаційно-методичний вісник: [Електронний ресурс]. – http://rmk-krasyliv.at.ua/s_26_11_09/VISNYK15lyunyj.pdf
2. Гончаренко С. І. Проблеми індивідуалізації процесу навчання / С. І. Гончаренко, В. М. Володько // Педагогіка і психологія. – 1995. – № 1(6).
3. Ляшенко О. І. Диференціація як основоположний принцип шкільного навчання // Педагогіка і психологія. – 2009. – № 1.
4. Максименко С. Д. Диференційоване навчання: до проблеми психологічного супроводу // Педагогіка і психологія. – 2009. – № 1.

Гричанник Н.І.

аспірант,

*Глухівський національний педагогічний університет
імені Олександра Довженка*

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ЗАРУБІЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ АНАЛІЗУ ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ

Соціальні, культурні, економічні та політичні зміни в сучасній Україні актуалізують питання якісної трансформації існуючої освітньої парадигми. У державних нормативних документах окреслені нові вимоги до фахової підготовки вчителя-словесника, який має бути креативним, мобільним, інтелектуально розвинутим, активним, здатним швидко адаптуватися до умов, що змінюються, вмінні глибоко проникати у творчу канву письменника.

Навчаючи студента, майбутнього фахівця з літератури, викладачі повинні знати й враховувати важливі особливості психологічних змін віку ранньої дорослості. Автори наукових праць з проблем періодизації вікового розвитку студентський вік обмежують періодом від 18 до 23 років. Відомі психологи П. Блонський, Л. Виготський, Г. Костюк, О. Леонтьєв та ін. роблять висновки

про те, що студентський вік – визначальний етап життя людини, адже юність – це час вибору життєвого шляху, здобуття освіти у навчальних закладах різних типів, робота за спеціальністю. Саме в цей час відбувається інтенсивне становлення і стабілізація характеру, змінюється система ціннісних орієнтацій, удосконалюється мислительна культура, оперативна пам'ять, увага, підвищується рівень самостійності, незалежності, наукового і професійного розвитку. Це пошук себе у світі професій, вироблення власного світогляду.

На думку Слободчикова В.І., юність – завершальна стадія персоналізації: «Головні новоутворення юнацького віку – саморефлексія, усвідомлення власної індивідуальності, поява життєвих планів, готовність до самовизначення, поступове входження в різні сфери життя» [3, с. 311].

Самовизначення, як особистісне, так і професійне, – характерна риса юнацтва. Вибір професії впорядковує всі різнобічні тенденції, які йдуть безпосередньо від інтересів та мотивів, що породжені ситуацією вибору, і означає проектування у майбутнє певної соціальної позиції.

Провідна діяльність даного вікового періоду – учбово-професійна. Студенти прагнуть стати кваліфікованими вчителями літератури. З цією метою вони вчаться узагальнювати й систематизувати теоретичні знання про специфіку розвитку літератур європейських країн різних періодів, визначати індивідуальні особливості творчості письменників-класиків, проникати у художню палітру творів різних родів та жанрів, ґрунтовно їх аналізувати. Важливу роль в опануванні професією відіграють вікові психологічні зміни студентів. Характерний рівень когнітивного розвитку в юнацькому віці – формально-логічне, формально-операційне мислення, яке набуває особистісного емоційного характеру. З'являється пристрасть до теоретичних проблем, тому активно розвивається логічне мислення, що дає можливість студентам на основі означених постулатів про літературознавчий та шкільний аналізи будувати власні думки, формулювати свою точку зору, перевіряти її. Адже під час опанування фаховими дисциплінами ускладнюється зміст учбового матеріалу, збільшується його об'єм.

Значно складніших рівнів свого розвитку у студентів-філологів досягає процес сприймання. Майбутні вчителі літератури вчаться сприймати художні твори, планомірно спостерігати за перебігом подій у творі та зміною життєвих позицій головних діючих персонажів. Складний навчальний матеріал про особливості аналізу художніх творів у школі вимагає від студентів розвитку продуктивної уваги, яка виявляється у різноманітних видах творчої діяльності (створення власного плану-конспекту уроку літератури з визначеної викладачем теми, програвання конкретного етапу уроку, конспектування наукової статті).

Емоційність проявляється в особливостях переживань з приводу власних можливостей, здібностей і якостей. Інтелектуальний розвиток виражається у бажанні спілкуватися та обговорювати актуальні літературознавчі та методичні питання, шукати закономірності, принципи та варіанти їх вирішення. Збільшується концентрація уваги. Зростає роль післядовільної уваги, яка виявляється за умови, що учіння спонукається спеціальними інтересами [1, с. 201-204].

У майбутніх філологів під час навчання та опанування методикою проведення різних видів аналізу художнього твору удосконалюється процес оволодіння складними інтелектуальними операціями аналізу і синтезу, теоретичного узагальнення й абстрагування, аргументування й доведення. Для них стає притаманним встановлення причинно-наслідкових зв'язків, систематичність, стійкість і критичність мислення, самостійна творча діяльність. Характерним для даного вікового періоду є розвиток творчих здібностей, що виявляється у власному підході до повного аналізу творів, обґрунтуванні змісту прочитаного матеріалу.

Таким чином, у охарактеризованому віковому періоді молода людина досягає високого рівня інтелектуального розвитку, самовизначається в життєвих планах. Зростання свідомості та самосвідомості проявляється у зміні мотивації навчання, спілкуванні та опануванні основними фаховими дисциплінами. Врахування психолого-педагогічних особливостей студентського віку, акцентування уваги в навчально-виховному процесі на пріоритетності особистості студента, його здібностях, створення максимально сприятливих умов для розвитку допоможе ефективніше реалізувати мету професійної підготовки майбутнього вчителя-словесника.

Список використаних джерел:

1. Вікова та педагогічна психологія: Навч. посіб. / О. В.Скрипченко, Л. В. Долинська, З. В. Огороднійчук та ін. 2-не вид.. – К.: Каравела, 2007. – С. 199-244.
2. Дарвиш О. Б. Возрастная психология: Учеб. пособие для высш. учеб. заведений / О. Б. Дарвиш. – М.: Изд-во ВЛАДОС-ПРЕСС, 2003. – С. 98-100.
3. Слободчиков В. И., Исаев Е. И. Основы психологической антропологии. Психология развития человека: Развитие субъективной реальности в онтогенезе: Учеб. пособие для вузов / В. И. Слободчиков, Е. И. Исаев. – М., 2000. – С. 311.

Гузун О.В.

кандидат медичних наук,

викладач офтальмології,

Одеське обласне базове медичне училище

ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТІВ В НАУКОВО-ПРАКТИЧНІЙ ОФТАЛЬМОЛОГІЧНІЙ ГРУПІ МЕДИЧНОГО УЧИЛИЩА

У сучасному світі проблема розвитку творчого потенціалу особистості є важливою та актуальною.

Поняття творчого потенціалу розглядається у працях як зарубіжних (Е. де Боно, С. Франк, Д. Клозен, К. Тейлор, Дж. Гілфорд, Л. Рубінштейн, Б. Теплов), так і вітчизняних (В. Роменець, В. М'ясищев, А. Матюшкін, Г. Костюшко, О. Моляко) дослідників. Педагоги – науковці О. Пометун, О. Савченко, С. Подмазін, Г. Балл звертають увагу на важливість розвитку творчого потенціалу під час навчальної діяльності.

Науково-дослідна робота студентів є одним із важливих засобів підвищення якості підготовки і професійного виховання фахівців, здатних